

Mahr Amál

Ez Mahr Amál, édesapám testvérének, Szerénnek a lánya. Szerén és a férje, Lebovits Vilmos Kiskőrösön rövidáru-kereskedők voltak. És az Amál is ott dolgozott, illetve hol dolgozott, hol nem.

Még nem kezdődtek el deportálások, mikor Amál Budapestre a gettóba került Kiskőrösről a három gyerekével. A gettóban megjelent egy autóbusz, ami -- mint később kiderült, ő akkor nem tudta -- gazdag zsidók családját vitte ki a gettóból. Fogta magát, megfogta a gyerekeket és bement az autóbuszba, és nem távolították el. Svájcba került, ott is élnek a gyerekei, mégpedig Zürichben. Az egyik gyerek pék, a másik gyereke szintén, szóval nagyon jómódúak, gyönyörű lakásaik vannak. A gyerekeinek jó egzisztenciájuk van, Amálnak is lakása van Svájcban. Mi a Mazállal voltunk odakint,

mert itt volt az Amál, és elintézte, hogy kimehettünk Svájcba. És ott voltunk náluk, az ő lakásában.

Amál Svájcban férjhez ment másodszor, és kikerült Izraelbe. Amálék négyen voltak testvérek. A családból ketten éltek túl háborút. Amál és a legidősebb testvére, Franknak hívták, szintén Izraelben élt, és ott halt meg. És érdekes módon körülbelül 80 éves korában egy rabbihoz feleségül ment. Olyan vallásos rabbihoz ment feleségül, hogy mikor mi ott voltunk Petah Tikvában a második feleségemmel, a Krisztinával, az Amál eljött látogatóba, de a férje nem jött el, mert a Krisztina nem zsidó. Szóval egy ilyen bigott valaki volt, dehát az Amál ilyen ember volt.